

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. III. De Voto, Et Voti Redemptione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

accuratiusq; providendum & consulendum esse statuimus. Itaque Episcopi cura sit, si expedire aliquando iudicauerit, pœnis & censuris, quas arbitrato suo constituerit sancire, ne sponsi, priusquam matrimonium in Ecclesia per Verba de presenti ex ritu celebraverint, non modò simul non habitent; sed ne ullo quidem modo mutua consuetudine, commerciove utantur.

DE SECUNDIS NUPTIIS.

Tit. II.

Ex tortiones pecuniarum, & clamorosi tumultus occasione secundarum nuptiarum qualiter tollendi.

VE in nuptijs indecorè fiunt, ea ab Episcopis omnino eripi iussum est supra.

In ijs porrò ipsis cum potissimum minimè ferendæ illa duæ, deprauato morum usu, introductæ corruptelæ, una scilicet, cum certa quædam pecunia ab ijs extorquetur, qui ex alieno solo, alienave parochia uxorem ducunt; altera, cum per uicos, & plateas, qua secundò nupta ducitur, clamores, tumultuosæq; uoces, à prophano gentilium more non abhorrentes, ac strepitus hominum, quasi exagitandis secundis nuptijs eduntur; eas sanè à Christianæ pietatis institutis, atque moribus, & à matrimonij, quod celebratur, sanctitate alienas Episcopus, cum omni alia pastoralis officij sui ratione, tum propositis etiam pœnis censurisq; extirpari, ac planè funditus tolli curet.

DE VOTO, ET VOTI

Redemptione. Tit. III.

Valentes qualiter vota commutabunt. Cap. I.

VICARIUS Generalis id confessarios sacerdotes interdum admo-
neat; ut, si quando quavis facultate, auctoritateve eis licebit
pœnitentium vota commutare; ne ea illi commutent, nisi in a-
lia maiora pietatis opera, uel Deo gratiora, uel saltè quæ tan-
tidem ualeant; qua in re iudicanda rationem habeant, & sumptuum, & la-
borum, & molestiarum, & omnium denique incommodorum quæ pœnitentes
perpessuri erant, si uotum, quod sanctè conceperant, re ipsa præstitissent.

Vide Na-
uar. I Ma-
nua. c. 12.
nu. 76. &
sequ.

In plurium communi voto emittendo, quæ seruanda erunt.

Cap. II.

SI quando ob calamitatem imminentem aliamve causam, à populo, uel ab
vniuersitate, uel à vicinia parochiali votum Deo fieri deliberandum

est;

est; vt de hoc genere toto quàm rectissimè statuatur; Parochus Episcopum, ad quem præsertim in graui, quæ ad spirituales res pertineat, deliberatione, confugiendum patres censuerunt, etiam per literas vbi opus est, consulat: de cuius sententia, formula voti ritè concipiatur. Si uerò aliquando temporis angustia non patitur, id quod in pestilentia euenire aliquando solet, vt ille consuli non possit, cum populo agat, vt votum nuncupetur: at sanè quæ speciatim ad illius rectè exequendi modum pertinere possunt, eæ rationes omnes in ipsa voti nuncupatione Episcopi sententiæ, iudicioq; reliquantur; quò sanctius, religiosiusq; Voti nuncupati ratio omnis ad executionis vsum perducatur.

Caueat item Parochus, rectorve Ecclesiæ, vt uniuersitatis consensu, atque omni alia opportuna, necessariaq; ratione votum nuncupetur; vt firmum ratumq; sit, ac proinde ab uniuersis, quorum interest, piè obseruetur, atque præstetur.

Quò præterea, & ardentiori pietatis studio, ad illud nuncupandum, & vehementiori sollicitudine ad idem ritè exequendum populus incendatur; hoc præterea Parochus curet, vt in voti nuncupatione, statæ tum præparationes, tum etiam cærimonie adhibeantur omni externæ pietatis, sanctiq; cultus ratione, & significatione, in eum qui sequitur modum.

Primo igitur, vt illius uniuersitatis adulti omnes, quo die votum fiet, antegressa peccatorum confessione, sacram Communionem sumant, curet idem Parochus omni cohortatione.

Pridie etiam diei, quo votum nuncupabitur, sub vesperum campanarum sono signum detur: quo populus excitatus, ad Ecclesiam frequens conueniat, vbi postridie illud publicè sanctèq; nuncupet.

Videat uerò, vt in Ecclesia parochiali, primariave, ad altare maius nuncupetur.

Ubi populus conuenerit, processio voti causa de more agatur.

Missarum solennia, processione peracta, à Parocho, rectoreve Ecclesia eo nomine celebrentur.

In qua Missæ celebratione de voto concio habeatur, ac de eius causis, tum exponantur rationes, quibus sanctissimè deiuncti, qui uouerint, votum quàm diligentissimè præstare debent.

Huic actioni omnes parochiales viciniae, aut oppidi, lociue sacerdotes, & clerici intersint.

Parochus autem, aliusve sacerdos, qui Missarum solennia eo nomine celebrat, cum offertorij tempus est, ab ijs, qui uniuersitatis nomine dilecti erunt, voti formulam in conspectu Dei de scripto sibi ritè, distinctèq; pronunciari mandet. Quod illi, genibus flexis, supplices præsent. Deinde cum celebrans ipse corpus, & sanguinem Domini in Missa sumpsit, tum qui preparati accesserint, eisdem sacram Communionem ministrabit.

Votorum qualiter instrumenta, ac monimenta asseruanda, & si ex impossibilitate non exsoluentur refarcienda, & ab Episcopo solenniora quando curanda erunt. Cap. III.

Voti nuncupati instrumentum, Notarij manu confectum, auctoritateq; munitum, ad Episcopum mensis saltem spatium asseratur, ut in Archiuo Episcopali asseruetur perpetuo, cuius instrumenti, etiam exemplum, eiusdem Notarij testificatione, fideq; roboratum in Ecclesia illius populi, Uniuersitatisve, que uouit, ut diligentissime potest, custodiatur ad perpetuitatem.

Utq; voti, cuius executio in perpetuum prestanda sit, monumentum in conspectu omnium extet, idem curet, in tabella lapidea votum, votiq; causam, & conditiones incidi, eandemq; loco Ecclesie conspicuo, atque illustri collocari, atque parieti agglutinari.

Vbi autem, cum votum nuncupatur, prescripta ratio, ac ceremonia, ob pestem, aliamve causam necessariam prestari non possunt; tunc omnino eas prestari curet Parochus ubi primum potuerint.

Hanc omnem rationem, tum celebriores etiam ritus, ceremoniasq; adhiberi Episcopus curet, si ciuitatis populus votum nuncupare deliberarit.

DE CONSANGVINITATE,
& Affinitate. Tit. IIII.

Quando matrimonium inter eosdem iterum celebrandum erit.

Cap. I.

QUIBUS matrimonij contracti in vno aliquo ex impedimentis, quibus illud contractum dirimitur, dispensatio a sancta sede Apostolica, aut in foro conscientie, aut in vtroque foro delegata est; ij, ut ad literarum Apostolicarum prescriptum illos, cum quibus dispensari concessum est, matrimonium iterum contrahere cogant.

Nō. n. incipit valere matrimonium propter Papę superuenientē dispensationē, per solā cohabitationem, & copulam subsequētē, sed necesse est, ut nouo contrahatur. Nau. in Man. c. 22. nu. 80. & nu. 86. & ubi prius cū requisitis solen-

DE FRIGIDIS, ET MALEFICIATIS.

Tit. V.

Quis impotens ad contrahendum matrimonium non admittatur.

Cap. I.

NON permittat Episcopus eunuchum, spadonem, aut castratum quouis modo matrimonium contrahere, & contracta dissoluat cum verē matrimonia non sint, sed immunditie, & spurcitie, ut sanctissimus Dominus noster Sixtus Papa Quintus per suas literas declarauit, quas in fine huius libri imprimi mandamus.

nitibus contractum fuit, sine illis & clam, denuo contrahi potest. Ita quidem declarasse Pium V. & ea declaratione sacrum poenitentiarie pratorium frequenter uti testatur. Idem Nauar. d. c. 22. nu. 70. & nu. 86. Vide c. 2. eo. tit. in Decret. Sot. in 4. sent. dist. 34. q. 1. art. 2. Tom. 2.